

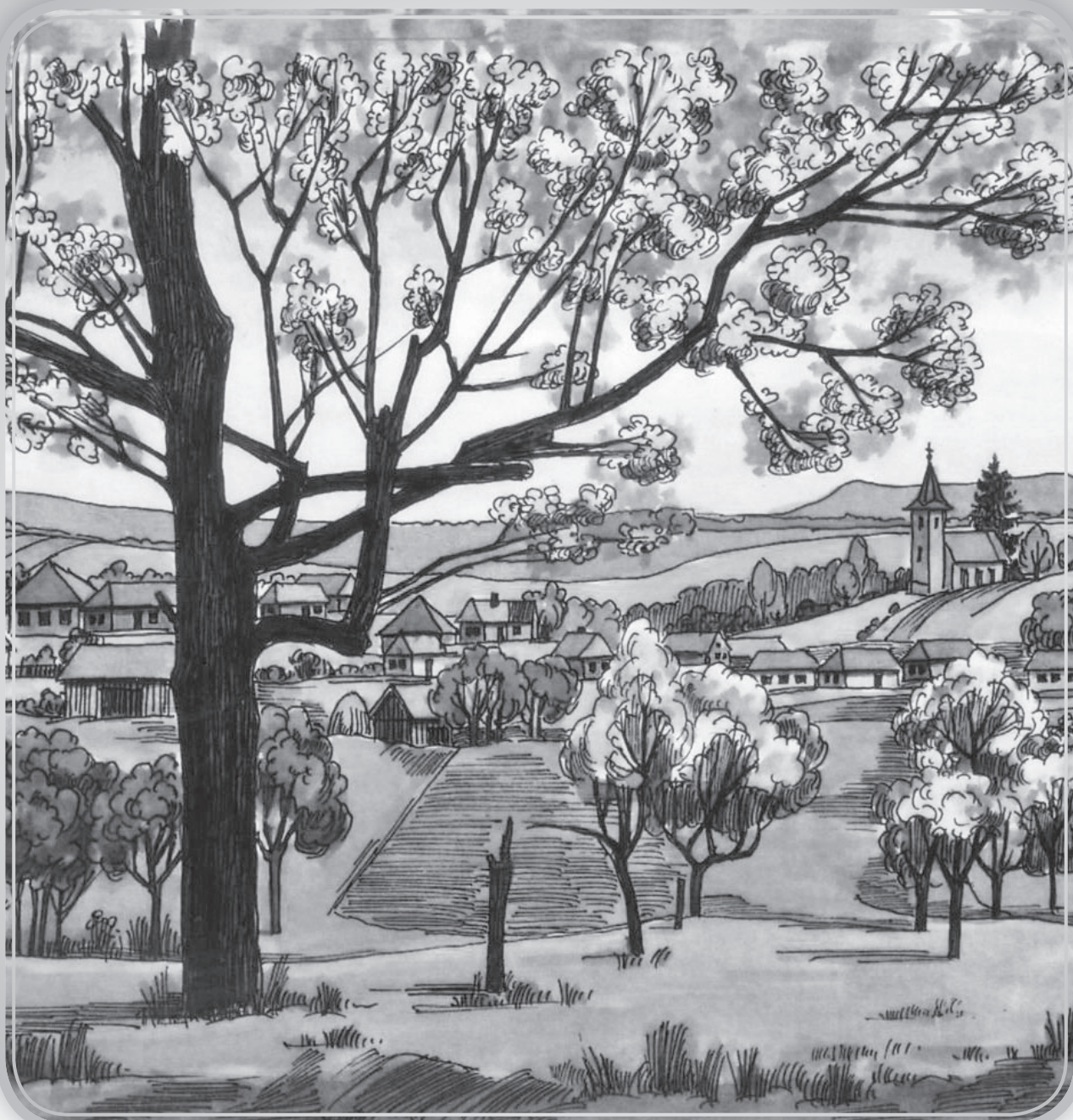

KRAJNIANSKE ročník 23 číslo 2/2017 zadarmo *noviny*

Obec Krajné

IČO: 00311715

Júl 2017

Peter Kaminský

K Kníhtlač Gerthofer

UZNESENIA ZO ZASADNUTIA OBECNÉHO ZASTUPITELSTVA V KRAJNOM DŇA 16. 3. 2017

Uznesenie č. 8/2017

OZ jednomyseľne schvaľuje program Obecného zastupiteľstva:

1. Otvorenie zasadnutia.
2. Schválenie programu OZ.
3. Volba návrhovej komisie a overovateľov zápisnice.
4. Kontrola úloh z predchádzajúceho zasadnutia obecného zastupiteľstva.
5. Správa o hospodárení v obecných lesoch za rok 2016.
6. Návrh Dodatku č. 4 k VZN č. 2/2012 o mieste a čase zápisu dieťaťa na plnenie povinnej školskej dochádzky v základnej škole.
7. Úprava rozpočtu č.1 obce Krajné na rok 2017.
8. Zrušenie VZN č. 4/2016 o poskytovaní dotácií z rozpočtu obce Krajné.
9. Žiadosť o zámenu pozemkov Ing. Kataríny Remiášovej, Krajné.
10. Rôzne: a) informácie starostu b) Žiadosť p. Drobnej, Krajné 515 o opravu miestnej komunikácie.
11. Diskusia.
12. Záver.

Uznesenie č. 9/2017

OZ jednomyseľne schvaľuje zloženie návrhovej komisie Ing. Ondreja Lančariča, Ing. Alenu Štefkovou, JUDr. Jána Konečníka, za overovateľov zápisnice: Mgr. Mariána Halaša, p. Rastislava Kubiša, za zapisovateľku – p. Janu Hudecovú.

Konštatovanie č. 4

OZ berie na vedomie kontrolu plnenia úloh z predchádzajúceho zasadnutia.

Konštatovanie č. 5

OZ berie na vedomie správu o hospodárení v obecných lesoch za rok 2016.

Uznesenie č. 10/2017

OZ jednomyseľne schvaľuje Návrh Dodatku č. 4 k VZN č. 2/2012 o mieste a čase zápisu dieťaťa na plnenie povinnej školskej dochádzky v základnej škole.

Uznesenie č. 11/2017

OZ jednomyseľne schvaľuje Úpravu rozpočtu č. 1 obce Krajné na rok 2017.

Uznesenie č. 12/2017

OZ ruší VZN č. 4/2016 o poskytovaní dotácií z rozpočtu obce Krajné.

Uznesenie č. 13/2017

OZ jednomyseľne súhlasí so zámenou časti pozemkov na základe žiadosti Ing. Kataríny Remiášovej. Jedná sa o časti pozemkov v k.ú. Krajné t. č. p. č. KNC170/1 vo vlastníctve Ing. Kataríny Remiášovej, KNC171/2 vo vlastníctve Ladislava Remiáša a Ing. Kataríny Remiášovej a p. č. KNE232/9 vo vlastníctve obce Krajné. Predmetné časti parciel budú odčlenené vyhotovením geometrického plánu.

Konštatovanie č. 6

OZ berie na vedomie informácie starostu obce.

Konštatovanie č. 7

OZ berie na vedomie žiadosť o opravu miestnej komunikácie.

Jana Hudecová
prednostka OcÚ

UZNESENIA ZO ZASADNUTIA OBECNÉHO ZASTUPITELSTVA V KRAJNOM DŇA 15. 6. 2017

Uznesenie č. 14/2017

OZ jednomyseľne schvaľuje program Obecného zastupiteľstva:

1. Otvorenie zasadnutia.

2. Schválenie programu OZ.
3. Volba návrhovej komisie a overovateľov zápisnice.
4. Kontrola úloh z predchádzajúceho zasadnutia obecného zastupiteľstva.

5. Správa nezávislého audítora o overení účtovnej závierky k 31. 12. 2016.
6. Stanovisko hlavnej kontrolórky obce k návrhu Záverečného účtu za rok 2015 Obce Krajné.
7. Záverečný účet obce Krajné a rozpočtové hospodárenie za rok 2016.
8. Zmena rozpočtu obce Krajné na rok 2017.
9. Návrh VZN č. 1/2017, ktorým sa schvaľuje prevádzkový poriadok pohrebiska na území obce Krajné.
10. Návrh Dodatku č. 5 k VZN č. 2/2012 o mieste a čase zápisu dieťaťa na plnenie povinnej školskej dochádzky v základnej škole, o výške príspevku za pobyt dieťaťa v materskej škole, o výške príspevku na čiastočnú úhradu nákladov na činnosť školského klubu detí, o výške príspevku na čiastočnú úhradu nákladov a podmienky úhrady v školskej jedálni.
11. Návrh zmeny § 27 VZN č. 2/2016 o nakladaní s komunálnymi odpadmi a drobnými stavebnými odpadmi na území obce Krajné.
12. Schválenie vystavenia blankozmenky a zmluvy o vyplňovacom práve k blankozmenke k Zmluve o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. OPKZP-PO1-SC111-2016-10/42.
13. Predbežná žiadosť o súhlas na odpredaj časti pozemku p. č. 12681.
14. Obchodná verejná súťaž na p. č. 17412/29 – schválenie podmienok, kúpnej zmluvy a zvolenie komisie.
15. Rôzne: a) informácie starostu b) schválenie členstva Obce Krajné v občianskom združení Klub krajnianskej čipky c) použitie rezervného fondu vo výške 42 366,-€ na rekonštrukciu verejného vodovodu a verejnej kanalizácie v obci Krajné – časť Kúty.
16. Diskusia.
17. Záver.

Uznesenie č. 15/2017

OZ jednomyseľne schvaľuje zloženie návrhovej komisie: p. Lubicu Polákovú, Mgr. Mariána Halaša, p. Hanu Kubalákovú a overovateľov zápisnice: JUDr. Jána Konečníka, Bc. Pavla Macúcha.

Konštatovanie č. 7

OZ berie na vedomie kontrolu plnenia úloh z predchádzajúceho zasadnutia.

Konštatovanie č. 8

OZ berie na vedomie Správu nezávislého audítora o overení účtovnej závierky zostavenej k 31. 12. 2016.

Konštatovanie č. 9

OZ berie na vedomie správu hlavného kontrolóra k Záverečnému účtu obce za rok 2016.

Uznesenie č. 16/2017

OZ jednomyseľne schvaľuje Záverečný účet obce a celoročné hospodárenie za rok 2016 bez výhrad a zároveň schvaľuje, aby bol prebytok hospodárenia za rok 2016 zdrojom rezervného fondu vo výške 41 252,70 €.

Uznesenie č. 17/2017

OZ jednomyseľne schvaľuje Úpravu č. 2 Rozpočtu obce Krajné na rok 2017.

Uznesenie č. 18/2017

OZ jednomyseľne schvaľuje Návrh VZN č. 1/2017, ktorým sa schvaľuje prevádzkový poriadok pohrebiska na území obce Krajné.

Uznesenie č. 19/2017

OZ jednomyseľne schvaľuje Návrh Dodatku č. 5 k VZN č. 2/2012 o mieste a čase zápisu dieťaťa na plnenie povinnej školskej dochádzky v základnej škole, o výške príspevku za pobyt dieťaťa v materskej škole, o výške príspevku na čiastočnú úhradu nákladov na činnosť školského klubu detí, o výške príspevku na čiastočnú úhradu nákladov a podmienky úhrady v školskej jedálni.

Uznesenie č. 20/2017

OZ jednomyseľne schvaľuje Návrh zmeny § 27 VZN č. 2/2016 o nakladaní s komunálnymi odpadmi a drobnými stavebnými odpadmi na území obce Krajné.

Uznesenie č. 21/2017

OZ súhlasí s vystavením blankozmenky a podpísaním zmluvy o vyplňovacom práve k blankozmenke k Zmluve o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. OPKZP-PO1-SC111-2016-10/42.

Konštatovanie č. 10

OZ berie na vedomie žiadosť Mgr. Viktora Tótha, Bratislava.

Uznesenie č. 22/2017

OZ jednomyseľne schvaľuje podmienky verejnej obchodnej súťaže, kúpnej zmluvy a členov komisie na verejnú obchodnú súťaž v zložení: Mgr. Marián Halaš, JUDr. Ján Konečník, Mgr. Jana Mozoláková.

Konštatovanie č. 11

OZ berie na vedomie informácie starostu obce.

Uznesenie č. 23/2017

OZ jednomyselne schvaľuje členstvo Obce Krajné v občianskom združení Klub krajnianskej čipky.

Uznesenie č. 24/2017

OZ jednomyselne schvaľuje na základe § 15 zákona č. 583/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách

územnej samosprávy a o zmene a doplnení niektorých zákonov použitie rezervného fondu vo výške 42 366,-€ na rekonštrukciu verejného vodovodu a verejnej kanalizácie v obci Krajné – časť Kúty.

Jana Hudecová
prednostka OcÚ

ČINNOSŤ ČLENOV DHZ KRAJNÉ V JARNÝCH MESIACHOCH

Začiatkom marca 2017 sa uskutočnila v Hasičskej zbrojnici v Krajnom zdokonaľovacia príprava zameraná na strojnú obsluhu protipodňového vozíka a ostatných strojných zariadení, ktoré majú hasičské zbory k dispozícii, za účasti 78 členov DHZ okresu Myjava. Školenie bolo rozdelené na teoretickú a praktickú časť.

Dňa 30. apríla 2017 krajnianski hasiči pokračovali v dlhoročnej tradícii a za účasti širokej verejnosti postavili máj, nie tradične – ručne, ale za pomoci techniky. Zábava s občerstvením trvala do večerných hodín.

Začiatkom mája 2017 sa zástupcovia DHZ Krajné zúčastnili jarného IMZ okrsku Krajné, ktoré sa konalo v Hrašnom – Hodulov Vrch. Prerokovali sa jednotlivé body úloh Územnej organizácie DPO SR Myjava na 1. polrok 2017.

Dňa 11. 5. 2017 sa uskutočnili v priestoroch Hasičskej zbrojnice Turá Lúka skúšky odbornosti Územnej organizácie DPO SR Myjava. Skúšky prebehli v odbornostiach Hasič III. a II., Vedúci hasičskej mládeže III. a Rozhodca. Z DHZ Krajné si svoju odbornosť zvýšilo 13 členov.

V sobotu 27. 5. 2017 sa konala súťaž DHZ Územnej organizácie DPO SR Myjava na ihrisku vo Vrbovcich. Počasie tejto súťaži prialo. Súťaže sa zúčastnilo 5 družstiev žien a 17 družstiev mužov. Starosta obce Vrbovce Ing. Redecha srdečne privítal všetkých súťažiacich a poprial celému podujatiu úspešný priebeh. Zároveň privítal predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja Ing. Jaroslava Bašku, ktorý odovzdal každému zboru knihu „Hasiči TSK“ v troch exemplároch. V krátkom

príhovore vydvihol prácu hasičov, zároveň poďakoval za ochotu venovať sa tejto činnosti vo voľnom čase a pripomenul, ako je dôležité zapojiť sa do plošného zaradenia síl a prostriedkov, nakoľko zbory cez obce sú finančne dotované štátom, podľa stupňa zaradenia a vybavenia technikou.

Súťaž prebehla v disciplínach požiarneho útoku s vodou a štafeta 8 × 50 m. Prvým trom družstvám

žien aj mužov boli odovzdané poháre a diplomy podľa umiestnenia.

Naše družstvá mužov sa umiestnili nasledovne: 8. DHZ Krajné, 13. DHZ Matejovec.

Posledný májový deň sme tradične povalili máj bez účasti verejnosti.

V letných mesiacoch nás čakajú ďalšie aktivity, o ktorých budeme verejnosť informovať.

LITERÁRNO – DEJEPISNÁ EXKURZIA

Na 19. 3. 2017 pripadlo 200. výročie narodenia prvého predsedu Slovenskej národnej rady, politika, spisovateľa, novinára, kodifikátora spisovnej slovenčiny a evanjelického kňaza – Jozefa Miloslava Hurbana. Keďže celý jeho život bol spätý s našim krajom, vybrali sme sa 7. 6. so žiakmi 7. až 9. ročníka v rámci spoznávania regionálnej histórie po jeho stopách.

Žiaci 8. ročníka si pred exkurziou pripravili referáty, ktoré pred každou navštívenou pamiatkou predniesli svojim spolužiakom.

V Beckove sme si pripomenuli Hurbanovo narodenie pred budovou, na mieste ktorej stál voľakedy jeho rodný dom, i prehliadkou expozície v kúrii Ambrovec.

Ďalšou zastávkou našej exkurzie bol pamätník U Klasovitých pri Poriadí, kde bolo v septembri 1848 porazené dobrovoľnícke povstanie, vodcom ktorého bol aj Hurban.

Pred Domom pani Kolényovej v Myjave sme si pripomenuli Hurbanovo pôsobenie v 1. SNR a v Brezovej pod Bradlom jeho kaplánske pôsobenie v rokoch 1840 – 1843.

Poslednou zastávkou našej exkurzie bolo Hlboké, miesto Hurbanovho kňazského pôsobenia od roku 1843 až do jeho smrti v roku 1888. Navštívili sme jeho pamätnú izbu, zastavili sme sa pri jeho soche pred evanjelickým kostolom i pred evanjelickou farou, kde bola v roku 1843 uzákonená spisovná slovenčina, a kde žil so svojou manželkou Aničkou, za slobodna Jurkovičovou, prvou slovenskou herečkou. Tu sa im narodilo 9 detí, medzi nimi aj spisovateľ Svetozár Hurban Vajanský. Hurbanovu pamiatku sme si uctili aj pri jeho pamätníku na miestnom cintoríne.

V. Boorová

TRADIČNÝ VELKONOČNÝ TURNAJ V STOLNOM TENISE

Tento rok sme z praktických dôvodov zorganizovali ďalší ročník nášho tradičného stolnotenisového turnaja už o týždeň skôr – t. j. 8. apríla 2017.

Predsa len, na veľkonočné sviatky má každý svoje plány a program podľa vlastných predstáv. Vzhľadom na to, že sme mali avizovaný počet asi 40 účastníkov turnaja, rozhodli sme sa posunúť začiatok turnaja už na 8.00 hod., najmä kvôli hladkému priebehu z časových dôvodov. Každoročne účastníci turnaja súťažia v 3 kategóriách – šikovní hráči, amatéri a dievčence. Nakoniec však všetko prebiehalo úplne inak, pretože zo spomínaných 40 hráčov prišlo len 23 a ani jedna zástupkyňa nežného pohlavia. Takže sa súťažilo len v dvoch kategóriách. 18 účastníci v kategórii šikovní hráči boli rozlosovani do 4 skupín po 4 hráčov, kde z každej skupiny postúpili 2 hráči do štvrťfinále a hráči, ktorí skončili v druhej polovici skupiny, ešte bojovali medzi sebou o cenu útechy. V kategórii amatérov bolo zastúpených 7 hráčov, ktorí bojovali medzi sebou v jednej skupine každý s každým. Každoročne sa podujatia zúčastňujú i hráči mimo okresu Myjava, a tak tomu bolo i tento rok. Prvýkrát prišli predviesť svoje majstrovstvo hráči z nitrianskeho regiónu, čo sa pozitívne prejavilo na kvalite turnaja. Títo páni turnaj skutočne oživil, čo bolo nakoniec vidno na ich celkovom umiestnení. V semifinále sa stretli štyria najlepší hráči a vo finále dvaja najlepší hráči z každej kategórie. Konečné umiestnenie hráčov v jednotlivých kategóriách bolo nasledovné:

Cena útechy: 1. miesto p. Hlbočan, 2. miesto p. Kravárik, 3. miesto p. Ušiak.

Amatéri: 1. miesto p. M. Ďuriš, 2. miesto p. Bachorík, 3. miesto p. A. Škodáček, náš kolega z učiteľského zboru.

Šikovní hráči: 1. miesto jednoznačne zaslúžene p. Lenárt, 2. miesto p. Stračár, 3. miesto p. M. Hargaš, ako jediný hráč z nášho regiónu, ktorý dokázal konkurovať hráčom z nitrianskeho regiónu a zdanlivo prehratý zápas o tretie miesto zvrátil vo svoj prospech.

O hladký a bezproblémový priebeh turnaja sa postarali všetci organizátori, samotní hráči svojou disciplinovanosťou, ale i ten fakt, že turnaja sa zúčastnil historicky asi najmenší počet hráčov. V priebehu turnaja si hráči mohli doplniť energiu dobrotami, ktoré pripravili naše kolegyně. K dispozícii boli zemiakové placky, cibuľové chleby, guláš a rôzne nápoje. Približne o 15.00 hod. prebehlo vyhodnotenie turnaja s odovzdávaním cien pre umiestnených hráčov a následne krátke posedenie. Určite potešilo konštatovanie zúčastnených hráčov, že turnaj mal dobrú úroveň a organizáciu aj napriek menšiemu počtu účastníkov a ich príslub, že sa radi zúčastnia i ďalšieho ročníka.

Na záver treba poďakovať hráčom za účasť a predvedené výkony na turnaji a organizátorom za organizáciu a hladký priebeh tohto nášho tradičného športovo-spoločenského podujatia pre širokú verejnosť.

ENCYKLOPÉDIA SPRAVODLIVÝCH

Prvý májový týždeň bol v Kopaničiar Expresse, v 18. čísle, pod týmto názvom uverejnený

môj článok. Pretože sa v predajniach Večierka a COOP Jednota predalo všetkých 105 výtlačkov

tyždenníka, čo nebyva často, pravdepodobne mnohých „Krajančov“ zaujal hlavne tento článok.

Aj z niektorých osobných rozhovorov bolo vidieť záujem o uverejnenú tému. Aby aj tí, ktorí nečítali „Kopaničiar“, boli v obraze, uvádzam ho tu celý, s doplnkami z pripomienok. V „Kopaničiar“ zbral text jeden a pol strany, nechcel som sa viac rozpisovať. Ak niekto nepočul reláciu „Encyklopédia spravodlivých“ v rádiu, či z archívu rozhlasu na internete, alebo nemal možnosť pozrieť si doplnujúce informácie na internete, budú sa mu javiť nižšie opísané udalosti spred 73 rokov nedopovedané, neúplné. Aby to tak nebolo, Krajianske noviny by museli mať o štyri strany viac. Nasleduje časť uverejnená v „Kopaničiar“.

Cyklus relácií „Encyklopédia spravodlivých“ začal Slovenský rozhlas vysielať na stanici Rádio Slovensko od marca 2014 do konca decembra 2015. V roku 2016 vysiela rozhlas reprízu a od 5. februára 2017 každú nedeľu od 10:05 vysiela novú reláciu. Odvysielané relácie môžete nájsť v archíve Slovenského rozhlasu na adrese: <http://slovensko.rtvs.sk/relacie/encyklopedia-spravodlivych>. Autorkou a moderátorkou relácií je pani Dagmar Mozolová, ktorá na svojej stránke píše:

Keď som začínala, vedela som o zopár príbehoch. Netušila som, koľko ich bude. Možno 20? 40? Teraz som pri čísle 60 a na papieri mám

ďalšie telefónne čísla. Akurát strihám surovú nahrávku čísla 61. Pani Plesníková z Krajného bude tou hrdinkou, ktorá nám najbližšiu nedeľu bude rozprávať svoj príbeh. Porozprávala mi svoje spomienky a tie trvajú hodinu a dvadsať minút. Ja ich musím zместиť do 40 :) Teším sa už dnes na ďalšie príbehy. Ktovie, koľko ich bude dokopy...

V archíve rozhlasu je z týchto relácií šesť, ktoré sú z nášho regiónu. Druhú májovú nedeľu z nášho regiónu, z Moravského Lieskového, pribudol ďalší, už siedmy príbeh.

V poradí 61. relácia má názov Súrodenci. Je to príbeh záchrany lekára Eugena Kulku, ktorý dlhodobou žil v Prahe, a tiež Alexandra Mittelmana s manželkou Hildou a ich synmi na samote Lazčevky v Krajnomo.

MUDr. Eugen Kulka bol vzácný človek, predovšetkým ako lekár – gynekológ. Narodil sa v Nitrianskom Rudne roku 1899. Za I. ČSR vyštudoval medicínu na nemeckej časti Karlovej univerzity v Prahe. Chirurgia a gynekológia mali v tej dobe k sebe veľmi blízko, až po čase sa špecializácie oddelili.* Špecializoval sa na gynekológiu, už v roku 1935 bol uznávaným odborníkom na ženskej klinike nemeckej univerzity. Vo funkcii 1. asistenta šéfa – Prof. F. Schenka,

2. 5. 2017 KOPANIČIAR expres

2. 5. 2017

Maritína Knapová, Michala Marčinková, Pavla Zahradnická. Dr. Kulka, znovu, zrazujúceho lekára, akýkoľvek záchod sa dostane v Krajnomo. Prvá manželka pošla za ňou, druhá za ňou... Michala Knapová, manželka Pavla, ale ten odmietol prísť, jeho neveril! M. Zahradnická prítomnosť... M. Knapová Knapová a porozprávajú sa, čo sa všetko robilo na záchode. M. Zahradnická rečou nahadala občasne aj pripomienky k nemu. Pia Marčíková bývala por. Nemcom a úplne Uhróvec... ako sa bojuje.

Dr. Kulka na ňu dal zápisník, ale prízvisť sa, že si nemala svoj vlastný memo. Ktože akto, doktor Michala Knapová nepočula, ale zápisník sa pod jej prstami. Často im odpovedala až 30 rokov od zápisu do kroniky, zaznamenala toto obdobie: Mila Knapová Knapová, Nepochopene javov. Povádala som sa na potrubí do kopaničiar, čo som som potrubím doplnil jeho text svojimi životnými a poznámkami. Pia Marčíková pri zbieraní informácií boli časovo bližšie k udalostiam, mohli si lepšie overiť informácie v súvislosti s pamiatkami udalostí. Vtedy št. Pavol Remiš, nemcom napriek svojí Remiš, ma Dr. Eugen Kulka, ktorý mi lepšie veľa ľudí z Krajnomo, nemcom by premenovaný na Hultu. Lazčevky nebola opustená horiaci, ale hospodárska územie, samota (č. d. 631), ktorá obývala divokými domami, čo malo obklopené asi veľa ľudí. Za akýkoľvek výstup ľudí hovorila doznaním smel, deparácia do koncentrácia v šplavovatej samote. Samotne, je vypravila v prešlá obet biela rodina Martina a Michala Knapová, ktorá v podstate bola zrazujúceho lekára podlieha na organizácii ich záchrany a veľkej podpore. U nás mali určitý iné dedičstvo rodiny. Rodina širšieho nábo. Dr. Samuela Ortlunda a V. Bibrového. O záchranu rodia a Jitka Mosnáková na kopaniči U Moszolkov, i inicity byvajúceho rakibi-ana Jitka Mosnáková bol nástrojový záchod. Čerť svet je iba ľady smel. Premlaňa film pred uvedením v televíziu bola v Krajnomo za akási rabína Stierova 11. 10. 2016. Film sa mábne porúča na <http://www.youtube.com/watch?v=LESTdH9g>.

O spolupráci s manželkou informovaných píše dca. S. SOČka nasledovne:

Táto rodina sa akýkoľvek v najvyššom štádiu 5. detského kálie. Je výnimočne doba z dôvodu, že najmä následní národného trauzitie, ale aj voči domov a občian. V. Zahradnická Dr. Kulka odmietol spustiť a manželka v štrých. Mladé dávkové dávkové čiar a otvorená smere. Jitka mala 12 dní pri práci. Až mi všetkým opústi práci, pričom sa vonta potrebovaly, musel mať svoj miesto vopred. Na ňom som sa nemala, ale som sa nemala. Keďže doktor Kulka nebol v štrých v krajní mocrnosti, domnieval sa veľmi zodpovedajúci a stáť sa v štrých v krajní mocrnosti.

Vidnošnosť má a Kulka ho uvažovanie. (6) Príbeh v našom poststve, pretože v domi mal obet odzidanú Lazčevky Feigl a Mlynskej, ako čerť 1940. Dr. Kulka počas dáva černo štáto i Marková, doktora v dedine si fotografoval zariadení, jeho spriaznené v sľuva vedelaška samota. Zuzana Ortlbová, ktorá to bývala vedelaška Hinokovej gady v Krajnomo. Pavlova Kovárova. Dolejšim smosom Pia Kovalová bol pekár Michal Knap a horým súdom bol Martin Marčík.

Vo vyhlásení SNP začali sa organizovať v Krajnomo záchrané skupiny. Marek spomína, že Dr. Kulka rozhodol sa odísť z dobrovoľníctvom. No vtedy dala doktora. Volal som Medvedev organizoval partizanskú skupinu, ale ešte nie som dala veľa sa do Krajnomo. V Krajnomo obec Krajné je zapísané toto obdobie nasledovne: Mladá pani Pia Marčíková Knapová, manželka vopred v Krajnomo. Mladá pani Pia Marčíková Knapová, manželka vopred v Krajnomo. Mladá pani Pia Marčíková Knapová, manželka vopred v Krajnomo. Mladá pani Pia Marčíková Knapová, manželka vopred v Krajnomo.

Príbeh sť na Kralovom obdohde som začiatkom, že ho pôdovne porúča. Zlámal som mužské pozvanie. Jitka mi vyšla ľas uprieť. Povrádila ma, že hovorila na Kralovo, ale ona mala manželku. Ona sa vyhlásila. Že taktoho Krajinom. Nepo, ani nevedela, ale nie sa opýtať fany. Samotne som sa dala v prieči Kralu. Bol som tam potom za ním na vyším kam. Ide sa tam na nedeľu. Z dokumentu Jáne vyprávajú, že v Pietňom mohlo pracať až do roku 1943. Pošla som spomínať Martina Marča otola Dr. Kulka do nemocnice odzda, aby nevrátil do bytu, jeho príbe pri nich Getzo. Jeho žena sa čerť pred vyhlásením SNP. Po príhode do Krajného býval Dr. Kulka v okolí v dedine. Doma v Kioch, kde býval jeho brat Pavol.

Uvažovanie rečie „Súrodenci“ 10. 11. 2016.

KOPANIČIAR expres

Encyklopédia spravodlivých

2. 5. 2017

Cyklus relácií „Encyklopédia spravodlivých“ začal Slovenský rozhlas vysielať na stanici Rádio Slovensko od marca 2014 do konca decembra 2015. V roku 2016 vysiela rozhlas reprízu a od 5. februára 2017 každú nedeľu od 10:05 vysiela novú reláciu. Odvysielané relácie môžete nájsť v archíve Slovenského rozhlasu na adrese: <http://slovensko.rtvs.sk/relacie/encyklopedia-spravodlivych>. Autorkou a moderátorkou relácií je pani Dagmar Mozolová, ktorá na svojej stránke píše:

Keď som začínala, vedela som o zopár príbehoch. Netušila som, koľko ich bude. Možno 20? 40? Teraz som pri čísle 60 a na papieri mám

2. 5. 2017

Maritína Knapová, Michala Marčinková, Pavla Zahradnická. Dr. Kulka, znovu, zrazujúceho lekára, akýkoľvek záchod sa dostane v Krajnomo. Prvá manželka pošla za ňou, druhá za ňou... Michala Knapová, manželka Pavla, ale ten odmietol prísť, jeho neveril! M. Zahradnická prítomnosť... M. Knapová Knapová a porozprávajú sa, čo sa všetko robilo na záchode. M. Zahradnická rečou nahadala občasne aj pripomienky k nemu. Pia Marčíková bývala por. Nemcom a úplne Uhróvec... ako sa bojuje.

Dr. Kulka na ňu dal zápisník, ale prízvisť sa, že si nemala svoj vlastný memo. Ktože akto, doktor Michala Knapová nepočula, ale zápisník sa pod jej prstami. Často im odpovedala až 30 rokov od zápisu do kroniky, zaznamenala toto obdobie: Mila Knapová Knapová, Nepochopene javov. Povádala som sa na potrubí do kopaničiar, čo som som potrubím doplnil jeho text svojimi životnými a poznámkami. Pia Marčíková pri zbieraní informácií boli časovo bližšie k udalostiam, mohli si lepšie overiť informácie v súvislosti s pamiatkami udalostí. Vtedy št. Pavol Remiš, nemcom napriek svojí Remiš, ma Dr. Eugen Kulka, ktorý mi lepšie veľa ľudí z Krajnomo, nemcom by premenovaný na Hultu. Lazčevky nebola opustená horiaci, ale hospodárska územie, samota (č. d. 631), ktorá obývala divokými domami, čo malo obklopené asi veľa ľudí. Za akýkoľvek výstup ľudí hovorila doznaním smel, deparácia do koncentrácia v šplavovatej samote. Samotne, je vypravila v prešlá obet biela rodina Martina a Michala Knapová, ktorá v podstate bola zrazujúceho lekára podlieha na organizácii ich záchrany a veľkej podpore. U nás mali určitý iné dedičstvo rodiny. Rodina širšieho nábo. Dr. Samuela Ortlunda a V. Bibrového. O záchranu rodia a Jitka Mosnáková na kopaniči U Moszolkov, i inicity byvajúceho rakibi-ana Jitka Mosnáková bol nástrojový záchod. Čerť svet je iba ľady smel. Premlaňa film pred uvedením v televíziu bola v Krajnomo za akási rabína Stierova 11. 10. 2016. Film sa mábne porúča na <http://www.youtube.com/watch?v=LESTdH9g>.

O spolupráci s manželkou informovaných píše dca. S. SOČka nasledovne:

Táto rodina sa akýkoľvek v najvyššom štádiu 5. detského kálie. Je výnimočne doba z dôvodu, že najmä následní národného trauzitie, ale aj voči domov a občian. V. Zahradnická Dr. Kulka odmietol spustiť a manželka v štrých. Mladé dávkové dávkové čiar a otvorená smere. Jitka mala 12 dní pri práci. Až mi všetkým opústi práci, pričom sa vonta potrebovaly, musel mať svoj miesto vopred. Na ňom som sa nemala, ale som sa nemala. Keďže doktor Kulka nebol v štrých v krajní mocrnosti, domnieval sa veľmi zodpovedajúci a stáť sa v štrých v krajní mocrnosti.

Vidnošnosť má a Kulka ho uvažovanie. (6) Príbeh v našom poststve, pretože v domi mal obet odzidanú Lazčevky Feigl a Mlynskej, ako čerť 1940. Dr. Kulka počas dáva černo štáto i Marková, doktora v dedine si fotografoval zariadení, jeho spriaznené v sľuva vedelaška samota. Zuzana Ortlbová, ktorá to bývala vedelaška Hinokovej gady v Krajnomo. Pavlova Kovárova. Dolejšim smosom Pia Kovalová bol pekár Michal Knap a horým súdom bol Martin Marčík.

Vo vyhlásení SNP začali sa organizovať v Krajnomo záchrané skupiny. Marek spomína, že Dr. Kulka rozhodol sa odísť z dobrovoľníctvom. No vtedy dala doktora. Volal som Medvedev organizoval partizanskú skupinu, ale ešte nie som dala veľa sa do Krajnomo. V Krajnomo obec Krajné je zapísané toto obdobie nasledovne: Mladá pani Pia Marčíková Knapová, manželka vopred v Krajnomo. Mladá pani Pia Marčíková Knapová, manželka vopred v Krajnomo. Mladá pani Pia Marčíková Knapová, manželka vopred v Krajnomo. Mladá pani Pia Marčíková Knapová, manželka vopred v Krajnomo.

Príbeh sť na Kralovom obdohde som začiatkom, že ho pôdovne porúča. Zlámal som mužské pozvanie. Jitka mi vyšla ľas uprieť. Povrádila ma, že hovorila na Kralovo, ale ona mala manželku. Ona sa vyhlásila. Že taktoho Krajinom. Nepo, ani nevedela, ale nie sa opýtať fany. Samotne som sa dala v prieči Kralu. Bol som tam potom za ním na vyším kam. Ide sa tam na nedeľu. Z dokumentu Jáne vyprávajú, že v Pietňom mohlo pracať až do roku 1943. Pošla som spomínať Martina Marča otola Dr. Kulka do nemocnice odzda, aby nevrátil do bytu, jeho príbe pri nich Getzo. Jeho žena sa čerť pred vyhlásením SNP. Po príhode do Krajného býval Dr. Kulka v okolí v dedine. Doma v Kioch, kde býval jeho brat Pavol.

Uvažovanie rečie „Súrodenci“ 10. 11. 2016.

prednášal na medzinárodných sympóziách, publikoval v odborných časopisoch.^{*2}

Už v tejto dobe začal vládnuť v Nemecku Adolf Hitler a jeho ideológia sa šírila zvlášť medzi Nemcami. Prišiel rok 1938, Mníchovská dohoda, okupácia Československa. V marci 1939 rozbitie ČSR, vyhlásenie Protektorátu a Slovenského štátu, spôsobilo problémy mnohým ľuďom, ktorí sa postavili proti vtedajšej ideológii, a na ktorých boli uplatňované rasové zákony. V každej dobe sa dala regulovať tvrdosť zákonov, či už peniazmi,^{*3} majetkom, alebo významným postavením v spoločenskom rebríčku. Dr. Kulka mal tú poslednú možnosť.^{*4} Ale v konečnom dôsledku víťazstva Nemecka by sa bol naplnil text piesne podomového muzikanta Poláčka:

*Hlinka umrel, Tiso zostal,
Tuka po nom krpce dostal.
Šano Mach fírer gardy,
boja sa ho všetci Židi.*

*Najprv pojdu českí páni,
potom Židi s luteráni.
A keď budú všetci v rici,
pojdu tam aj katolíci*

V roku 2013 som našiel na internete príspevok blogera osama2 pod názvom: Prezident Tiso a Židia,^{*5} kde je uvedené, že Kulka dostal výnimku od prezidenta Tisu, aby nebol pozbavený občianskych práv, aby mohol pôsobiť ako lekár v Prahe, ešte v novembri 1942. Pravdepodobne po tomto dátume odišiel z Prahy do Piešťan. Tento dokument už nie je prístupný na internete.

Z archívnych dokumentov Mgr. Juraja Krištofíka je zrejmé, že výnimka bola podmienená prestupom na katolícku vieru. O tejto skutočnosti pravdepodobne nikto z rodiny nevedel, aspoň to nik nespomínal, vždy bol spomínaný s pôvodným vierovyznaním. Možno to tušili alebo vedeli Mittelmannovci, preto sa s Kulkom neznášali.

Moja dcéra študovala na SPŠE v Starej Turej a v treťom ročníku (1998/99) sa zapojila do Stredoškolskej odbornej činnosti (SOČ) svojou prácou NEUVEREJNENÉ PRÍBEHY Z FARMY LAZČEKY Z ROKU 1944. Jej práca je prístupná na stránke obce Krajné v časti História.

Využívam jej text, ktorý dopĺňam novými informáciami, ktoré som získal hlavne v čase môjho pôsobenia vo funkcii kronikára obce.

V septembri priviedol na farmu babičkin brat Michal židovského lekára, Dr. Eugena Kulku, ktorý sa určitú dobu (júl – august) skrýval

v Krajnom u pána Martina Marku. Dlho predtým, ako bol vyhlásený Mníchovský diktát, odišiel z Prahy do nemocnice v Piešťanoch, kde pôsobil ako ženský lekár. Keďže mu hrozilo odvečenie do koncentračného tábora, zobral si len to, čo mal v nemocnici a potom ho previezol pán Marek do Krajného na voze, v ktorom vozil do Piešťan každý deň mlieko z celej dediny a kopaníc. Bolo to dosť veľké riziko, lebo urbouskí gardisti kontrolovali každého a všetko, čo išlo na Prašník, Brezovú a Krajné...

Pretože v dedine o ňom vedelo veľa ľudí (niektoré ženy ho poznali z nemocnice v Piešťanoch), rozhodli sa, že ho pošlú na farmu Lazčky. Farma bola bezpečná až do príchodu nemeckých vojakov do Krajného. O tom, že dedko nedôveroval nikomu, spomína pán Marek:

Pár dní po Kulkovom odchode som sa rozhodol, že ho pôjdem pozrieť. Zobral som nejaké potraviny. Jano mi vyšiel kus oproti. Hovorím mu, že idem za Kulkom a že mu niečo nesiem. Jano

sa vyhovárал, že takého človeka nepozná, ani ho nevidel, ale ide sa opýtať ženy. Samozrejme, on sa išiel pýtať Kulku. Bol som tam potom za ním na výške, tam, kde sa išlo do skrýše.

Z dokumentov jasne vyplýva, že v Piešťanoch mohol pracovať až od roku 1943. Podľa spomienok Martina Marku dostal Dr. Kulka do nemocnice odkaz, aby sa nevracal do bytu, lebo pre neho príde gestapo.*⁸ Bolo to ešte v čase pred vyhlásením SNP. Po príchode do Krajného ubytoval Marek Dr. Kulku na rodičovskom dome v Kútoch, kde býval jeho brat Pavol. V novopostavenom dome nemal dosť miesta na ubytovanie, pretože v dome mal ešte od roku 1940 ordináciu zubný technik Feigl z Myjavy.

Dr. Kulka počas dňa často chodil k Markovi, dokonca si v dedine fotografoval zaujímavosti. Jeho správanie si všimla vzdialenejšia suseda, Zuzana Otrubová, ktorá to hlásila veliteľovi Hlinkovej gardy v Krajnom, Pavlovi Kovárovi. *⁹ Dolným susedom Pavla Kovára bol pekár Michal Knap a horným susedom bol Martin Marek.

Po vyhlásení SNP sa začali v Krajnom organizovať partizánske skupiny. Marek spomínal, že Dr. Kulka sa rozhodol odísť s dobrovoľníkmi do hôr – Vlčej doliny, kde kapitán Valentin Medvedev organizoval partizánsku skupinu, ale ešte ten istý deň sa vrátil do Krajného. V Kronike obce Krajné je zapísané toto obdobie nasledovne: *Iného razenia bol Nikolaj Medvedov, ktorý síce na začiatku Slovenského národného povstania utvoril tu v Krajnom partizánsku skupinu asi o 50 mužoch, ale táto skupina nezasiahla vôbec do boja, ba hneď v začiatkoch sa rozpadla. Veliteľ totiž nemal záujem o boj s Nemcami...*

Ako som už spomenul, začala sa tu tvoriť, pod veliteľstvom Valentína Medvedeva, partizánska skupina a inú skupinu organizoval Samuel Matyáš, riaditeľ tunajšej meštianskej školy, ktorý však chcel odísť s celou skupinou do Turčianskeho Sv. Martina. V skupine bolo asi 60 – 70 chlapcov, väčšinu zo Zbehov a dolných kopaníc, skoro všetci bývalí vojaci. O prepravu celej skupiny sa mal postarať Juraj Plesník z Podvrchu, skladník tamojšieho obilného skladu, ktorý zachytil v Krajnom 2 nákladné autá. Nakoľko skupina nebola vyzbrojená a chcela prísť do Martina v plnej výzbroji, odišiel Samuel Matyáš i s Pavlom M. do Lubiny obstaráť zbrane – tam totiž novomestská posádka vyviezla na začiatku povstania zbrane a potom sa rozutekala...

Neskôr organizoval partizánsku skupinu u Pavla Sadáka z horného konca Krajného. Na schôdzu, ktorú zvolal na večer, medzi inými pozval i týchto ľudí: Ludovíta Bukovčana, Martina

Knapa, Michala Marónka, Pavla Bukovčana, Dr. Kulku, rasovo prenasledovaného lekára, skrývajúceho sa dočasne v Krajnom. Prvého menovaného poslal Pavel M. i pre Michala Knapa, tunajšieho pekára, ale ten odmietol prísť, lebo neveril M. Po schôdzi prišiel menovaný Dr. Kulka k Michalovi Knapovi a porozprával mu, čo sa všetko robilo na schôdzi. M. ohnivou rečou nabádal občanov, aby pristúpili k nemu, že budú spoločne bojovať proti Nemcom a ukážu Uhrovej skupine, ako sa bojuje. ...

Dr. Kulka sa tiež dal zapísať, ale priznal sa, že si neudal svoje vlastné meno, ktoré nikto okrem Michala Knapa nepoznal, ale zapísal sa pod pseudonymom Dr. Kulak.

S časovým odstupom asi 30 rokov od zápisu do kroniky zaznamenáva toto obdobie Milan Varsík v knihe *Nepokorená Javorina*. Považoval som za potrebné doplniť jeho text mojimi zisteniami a poznatkami. Pán Varsík bol pri zbieraní informácií časovo bližšie k udalostiam, mohol si lepšie overiť informácie u vtedy žijúcich pamätníkov udalostí. Vtedy žil Pavol Remiáš, nemusel napísať istý Remiáš, ani Dr. Eugen Kulka, ktorého poznalo veľa ľudí z Krajného, nemusel byť premenovaný na Hulku. Lazčeka neboli opustená horáreň, ale hospodárska usadlosť, samota (č. d. 631), trvale obývaná štvorčlennou rodinou, kde našlo dočasne azyl veľa ľudí. Za ukrývanie týchto ľudí hrozila domácim smrť, deportácia do koncentráku a vypálenie samoty. Samozrejme, že represiami by prešla celá blízka rodina Martina a Michala Knapa, ktorá sa podieľala na organizovaní ich záchrany a veľkej podpore. U nich našli úkryt aj ďalšie židovské rodiny. Rodina zubného lekára Dr. Samuela Grünwalda z Vrbového, manželia Herzogovi z Vrbového. O záchrane rodín u Jána Mozoláka na kopanici U Mozolákov bol z iniciatívy bývalého košického rabína Jossi Steinera natočený film: *Celý svet je len úzky most*. Premiéra filmu pred uvedením v televízii bola v Krajnom za účasti rabína Steinera 11. 10.

2010. Film si môžete pozrieť na: <https://www.youtube.com/watch?v=CL5TsHbhpYE>

O spolubývajúcich manželoch Mittelmanových píše dcéra v SOČ-ke nasledovne: *Táto rodina sa ukrývala v tajnej miestnosti. S doktorom Kulkom si nevychádzali dobre z dôvodu, že nedodržiaval náboženské tradície, ale aj pod tlakom stresu a obáv o holý život. Dr. Kulka odmietol spávať s manželmi v skrýši. Malé židovské dieťa trávilo čas s otcovou sestrou, ktorá mala 12 a pol roka. Ak mali azylanti opustiť úkryt, chceli sa vonku trochu pohybovať, musel mať vždy niekto vonku stráž. Na farmu chodili na kontrolu nemeckí vojaci. Keďže doktor Kulka nechcel spávať v tajnej miestnosti, domácich to veľmi znepokojovalo a sťažovali sa na neho ujcovi Martinovi.*

*Dohovoril mu a Kulka ho našťastie poslúchol. *6 O pár dní po návšteve čiernych partizánov *7 prišla skoro ráno na farmu kontrola. Otcova sestra pri rozhovore s mojím otcom spomína:*

Bolo to skoro ráno, všetci sme boli už hore. Mama ťa prebaľovala na stole, nad ktorým svietila petrolejka. Celý dvor obstavili nemeckí vojaci. Bolo ich veľa. Do kuchyne vošli traja. Jeden z nich, sudetský Nemec, hovoril česky, otcovi povedal, že prišli na kontrolu, aby ich povodil po celom gazdovstve. V kuchyni bol ešte ten malý židovský chlapec. Keď začul nemecký hlas, schoval sa pod stôl a ani nemukol. Pod posteľou bol z bunkra (tajnej skrýše) urobený otvor, cez ktorý počuli, čo sa v kuchyni deje. Nemci boli s otcom aj na výške, otvorili debnu so sitami od mláťačky, ktorou bol zakrytý vchod do bunkra. Prehľadali celé stavenie, v stodole pichali do sena a slamy bodákmi. Vypočúvali otca, ale nič podozrivé neobjavili. Vrátili sa späť do kuchyne. Nemecký veliteľ si všimol, že hľadáš do svetla petrolejky, upozornil mamu, že je to pre dieťa na oči škodlivé. Všetko ukončil asi v tomto zmysle: ako môže napísať niekto také udanie, že sa tu skrývajú partizáni a židia, keď sme tu po tak dôkladnej prehliadke nič podozrivé nenašli.

Autentické rozprávanie udalosti si môžete vypočuť v archívnom zázname relácie Encyklopédia spravodlivých na <http://slovensko.rtv.slovensko.sk/relacie/encyklopedia-spravodlivych/128082/surodenci>.

Myslím si, že by sa dalo nájsť ešte niekoľko ľudí, ktorí si pamätajú alebo počuli takéto príbehy z rozprávania rodičov alebo príbuzných. Podporte námetmi autorku relácie alebo napíšte svoje dojmy na horeuvedený facebook autorky.

Pramene doplňujúcich informácií:

*1 Časopis: „Rozhledy v chirurgii a gynekológii“

*2 Mesačník: *Monatsschrift für Geburtshilfe und Gynäkologie* 1935; 99: I-IV

*3 Juraj Krištofik: „Ja nič, ja dobrý Slováč“. Súdny proces s veliteľom POHG v Novom Meste nad Váhom Jozefom Gašparíkom. Židovskí spoluobčania pociťovali strach a s novým režimom sa snažili podľa možností vychádzať v dobrom. V tejto súvislosti je zaujímavá správa miestneho kronikára, ktorý zaznamenal, že vo verejnej zbierke na uniformy a zbroj členov HG poskytli Židia 96 000 Ks a samotné mesto prispelo sumou 20 000 Ks.

*4 Karol Janas: Židovské obyvateľstvo v Trenčianskej župe a jeho perzekúcia v rokoch 1940 – 1945. Objektívne treba priznať, že časť židovského obyvateľstva chránili pred deportáciami prezidentské a rezortné ministerské výnimky. Dostávali ich najmä odborníci, bez ktorých by prišlo k ohrozeniu národného hospodárstva. Ich držiteľia žili v sústavnom strachu pred ich odobratím. V konečnom dôsledku ani výnimky neznamenali záchranu, lebo po vypuknutí Slovenského národného povstania a okupácii Slovenska na ne Nemci nebrali žiaden ohľad.

*5 http://forum.zoznam.sk/t/5/45345/Vazte_si_ho_Vasho_preveho_prezidenta_Dr._Tisa/ Bolo by zaujímavé zistiť, koľko ďalších výnimiek udelil Židom prezident Tiso ešte aj po onom prejave v Holíči. Dokumentovaný je prípad slovenského Žida MUDr. Eugena Kulku, ktorý žil a pôsobil ako odborný lekár v Prahe. Tomu Tiso udelil výnimku a Úrad Ríšskeho protektora v Prahe to 12. novembra 1942 oznamoval do Berlína a navrhol, aby sa právomoc prezidenta Slovenskej republiky obmedzila na územie jeho štátu, aby sa v Protektoráte nemuseli uznávať takéto výnimky.

*6 Túto príhodu rozprával ujec Martin Knap: Po vojne pri príležitosti priemyselnej výstavy v Prahe navštívili ujec Martin a Michal Dr. Kulku, ktorý mal doma veľa priateľov a spolupracovníkov z kliniky. Predstavil ujca Martina, ako svojho veľkého záchrancu a vyzval ho, aby prítomným povedal, ako sa to stalo. Ujec vytiahol z kabáta pištoľ a povedal: „Touto pištoľou.“ Všetci s napätím očakávali, že ujec zlikvidoval nejakých Nemcov, ktorí ohrozovali Dr. Kulku. Po krátkej odmlke povedal: „Pohrozil som mu, že ak nebude poslúchať príkazy domáceho, nebude chodiť spávať s ostatnými do bunkra (úkrytu v dome), tak ho zastrelím.“

*7 Juraj Krištofík – Adam Šumichrast: Keď Krajné žilo v strachu. <http://www.vhu.sk/data/att/5256.pdf>

Pokračovanie článku bude v budúcom čísle.

Ivan Gálik

BESEDA SO SPISOVATEĽKOU LENOU RIEČANSKOU

V stredu 19. 4. 2017 sme sa zobudili do nepríjemne studeného, pochmúrneho rána. Po šiestich dňoch veľkonočného voľna sa nikomu z nás do školy veľmi ísť nechcelo, ale boli sme zvedaví na pani spisovateľku Lenu Riečanskú, ktorá k nám mala prísť na besedu.

Dvere triedy sa otvorili a v sprievode pána riaditeľa vošla sympatická pani v klobúku. Počas nasledujúcich chvíľ sa nám potvrdilo, čo sme tušili už odvtedy, keď sme si na hodinách slovenčiny čítali ukážky z jej kníh. Že má veľký zmysel pre humor a obrovský dar zaujať (či už čitateľa, alebo poslucháča) svojim rozprávaním. Svojou prítomnosťou u nás v škole rozžiariła celý tento spočiatku nevábne vyzerajúci deň.

Mladším žiakom sa rávalo, že hoci v súkromnom živote je už babičkou, dokáže sa s nimi rozprávať o témach ako youtube alebo GOGO, u starších zabodovala hlavne básňou – ukážkou zo svojej zatiaľ nepublikovanej tvorby, ktorú im prečítala v závere besedy.

Dozvedeli sme sa tiež, kedy pani Riečanská začala písať, po kom zdedila rozprávačský talent, prečo jej prvá kniha vyšla až v roku 2010. Predstavila nám svoju tvorbu pre mládež i knihy, ktoré píše

pre dospelé čitateľky, prezradila, že niektoré príbehy a postavy v jej dielach majú reálny základ. Zapôsobilo na nás, že so svojimi literárnymi postavami prežíva všetky ich trápenia a často si spolu s nimi poplače. Takisto ju zaujímajú problémy iných ľudí, čo sa snaží citlivo zakomponovať aj do svojich kníh. V jednej z nich píše o obdivuhodnej pomoci ôsmakov svojmu kamarátovi, za ktorú získali ocenenie „Detský čin roka“.

Celá beseda tak nebola len o knihách a čítaní, ale bolo v nej aj veľa momentov, keď pani spisovateľka pripomenula žiakom, že majú byť vnímaví ku svojmu okoliu, nemajú posudzovať ľudí len podľa zovňajšku, majú sa snažiť iným pomáhať...

Žiakov rozprávanie pani Riečanskej veľmi zaujalo. Mali pre ňu pripravených veľa otázok a ona na všetky trpezlivo odpovedala. Po skončení besedy zasa písala milé venovania do kníh, ktoré si mali prítomní možnosť zakúpiť.

S pani spisovateľkou Lenou Riečanskou sme prežili veľmi príjemný, obohacujúci deň a pevne veríme, že to nebolo naše posledné stretnutie.

Tešíme sa na ďalšie knihy, ktoré pre nás napíše, a prajeme jej veľa dobrých nápadov pri ich písaní.

V. Boorová

NETRADIČNÁ VÝTVARNÁ VÝCHOVA

Veľká noc klopkala na dvere a naša netradičná výtvarná výchova v CVČ Stará Turá sa mohla konečne uskutočniť. Dňa 6. apríla 2017 sme

sa spolu s deťmi z MŠ, ktoré navštívili zvieratká tety Janky a s dievčatami z 8. ročníka, ktoré si zatancovali orientálne tance konečne dostali na

Starú Turú. V CVČ nás privítala milá pani učiteľka, ktorá deti usadila ku stolíkom a oboznámila ich s náplňou interaktívnej hodiny. Pripravené látkové taštičky s motívom zajačika si prváci dovtvárali farebnými korálikmi. Niektorí boli zručnejší

a koráliky im veľmi rýchlo zaplnili celú taštičku. Počas práce deti čakalo ďalšie prekvapenie. Pani učiteľka vytetovala všetkým prvákovi na rúčky krásne srdiečka. Tešili sa a boli plní očakávania, čo budú ešte tvoriť. Do taštičiek si deti zhotovili papierového zajačika a krásneho motýľa s lízankou, ktorému sa veľmi tešili. Hodina práce ubehla veľmi rýchlo. Ani sme sa nenazdali a museli sme sa rozlúčiť. Taštičky so zajačikom a motýľom nám počas veľkonočných sviatkov pripomínali túto krásnu chvíľu.

Lubica Karliková

NAŠE CESTY ZA KULTÚROU

21. 4. 2017 cestovali žiaci 7. – 9. ročníka do Žiliny na divadelné predstavenie Anna Franková. Išlo o spracovanie knižnej podoby denníka, ktorý si Anna písala počas 2. svetovej vojny, keď sa celá jej rodina a niekoľko známi židovského pôvodu skrývali na povale jednej budovy v Amsterdame. Hoci divadelná hra zachytáva veľmi náročnú tematiku, jej autori ju spracovali tak, aby dokázala zaujať dnešného mladého diváka. Vykreslili bežné problémy 13-ročného dievčaťa, jej konflikty s okolím, hlavne s mamou, ale aj prvé ľúbostné vzplanutie k 16-ročnému Petrovi, ktorý žil v úkryte spolu s ňou. Na pozadí všetkých týchto každodenných problémov sa spomínajú aj protizidovské opatrenia a utrpenie, ktoré Židia počas vojny zažili. I ľudia v tomto úkryte na sklonku vojny niekto udal a všetci boli deportovaní do koncentračných táborov. Prežil jedine Annin otec, ktorý sa postaral o to, aby denník jeho dcéry po vojne vyšiel v knižnej podobe.

Divadelná hra bola výnimočná tým, že v nej hrali iba dvaja herci. Lucia Korená stvárnila Annu a Ivan Martinka všetkých ostatných v úkryte. Žiakom sa predstavenie veľmi páčilo, lebo okrem toho, že im autori pripomenuli všetky zverstvá vojny a problematiku holokaustu, scény z Anninho bežného života boli spracované veľmi vtipne.

Dňa 26. 4. 2017 navštívili žiaci 6. a 7. ročníka Mestskú knižnicu L. V. Riznera v Novom Meste nad Váhom, kde si vypočuli prednášku o knižných novinkách pre ich vekovú kategóriu. Dozvedeli sa o najobľúbenejších žánroch v detskej literatúre, ako sú detektívky, dobrodružná literatúra, sci-fi, fantasy, dievčenské romány a denníky..., ako aj o najpopulárnejších autoroch súčasnej literatúry pre mládež. Dostali tiež možnosť popozerať si hociktorú knihu

v oddelení pre mládež, ktorá ich zaujala.

Na spiatocnej ceste sme sa zastavili v Bzinciach pod Javorinou. Presne 26. 4. sme si totiž pripomenuli 145. výročie narodenia tamojšej rodáčky, spisovateľky Ludmily Podjavorinskej.

Knižnicu v Novom Meste nad Váhom sme o týždeň, 4. 5. 2017, navštívili ešte raz so žiakmi 8. a 9. ročníka. Témou prednášky pre nich bola tvorba jubilujúcich regionálnych spisovateľov:

Ludmily Podjavorinskej (145. výročie narodenia), ktorá v Novom Meste nad Váhom prežila posledné roky svojho života; Eleny Čepčekovej (95. výročie narodenia), tá pôsobila v Novom Meste nad Váhom ako riaditeľka Domu osvety; Anny Černochovej (70. výročie narodenia), ktorá pracovala v nemocničnej knižnici v Novom Meste nad Váhom a žila v Čachticiach, a Jozefa Miloslava Hurbanu (200. výročie narodenia), rodáka z Beckova.

Žiaci sa pri prednáške vrátili do čias, keď z nich boli ešte malí školáci a recitovali Podjavorinskej veršičky Žabiatko, Čin-Čin, Išla sova na tanec... alebo keď čítali Čepčekovej knižky Zrkadielka a Meduška. Nadobudli tiež vedomosti o povestiach Anny Černochovej z nášho regiónu i o Hurbanových prozaických dielach.

BESEDA SO SPISOVATEĽOM JOZEFOM PAVLOVIČOM

Vo štvrtok 16. marca do našej školy v Krajnomo zavítal pán spisovateľ Jozef Pavlovič. Čakali ho naši predškoláci, žiaci z 1. až 4. triedy a deti z okolitých škôl. Jozef Pavlovič sa narodil 13. júna 1934 vo Veľkých Kostoľanoch. Momentálne žije v Bratislave. Z jeho rozprávania sme sa dozvedeli, že prežil šťastné detstvo v období, kedy ešte nebola rozšírená elektrická energia a hračky boli veľkou vzácnosťou. Vďaka tomu takmer všetok voľný čas trávil v kontakte s prírodou a zvieratkami. To boli prvé inšpirácie na napísanie jeho kníh. Dozvedeli sme sa, že nikdy v detstve nevidel iného spisovateľa, považoval ich za „bájne“ bytosti z minulosti. Prvé básne pre deti publikoval časopisecky. Debutoval zbierkou tradičných riekaniak pre deti *Pri potoku, pri vode*. Momentálne je autorom vyše 70 kníh. Svojou tvorbou patrí medzi autorov druhej povojnovej vlny pre deti. Do detského srdiečka sa mu podarilo dostať i pomocou vymyslených príbehov deduška Večernička. Úryvok z tejto knihy mali žiaci

možnosť si vypočuť. Je autorom veľkého počtu hádaniek, prešmyčiek, riekaniak, ktoré sú taktiež detskému čitateľovi veľmi blízke. Spisovateľ pôsobil veľmi pokojne a zaujal hlavne osobným čarom, vitalitou a trpezlivosťou. Ako každý spisovateľ, aj Jozef Pavlovič vynikal pri diskusii s deťmi darom reči. Bolo to veľmi pokojné a príjemné stretnutie pre každého poslucháča.

V. Vydarená

AKO SA VARÍ PIVO VO FÍNSKU

Ako sa varí pivo, ako to funguje vo fínskych školách a veľa iných vecí o Fínsku sme sa dozvedeli od študentov z myjavského gymnázia, ktorí sa v rámci medzinárodného projektu Genius – Mladí podnikatelia v európskych školách zúčastnili týždňového pobytu vo Fínsku.

Projekt je založený na týždenných výmenných pobytoch v rámci piatich európskych krajín: Slovenska, Talianska, Grécka, Fínska a Dánska. Cieľom projektu je poskytnúť študentom možnosť spoznávať nové krajiny a ich kultúry, no zároveň získať skúsenosti v oblasti podnikania, ktoré rozvíjajú ich osobnosť a pomáhajú im nájsť si uplatnenie na trhu práce. Projekt funguje na báze „mobilit“ do každej zo zúčastnených krajín, pričom jednotlivé tímy pozostávajú zo šiestice študentov a dvoch sprevádzajúcich profesorov.

Každá krajina si pripravila svoj podnikateľský zámer, ktorý odprezentovala pred porotou fínskych podnikateľov. Naši študenti sa predstavili so zámerom, ktorý pozostával z troch častí:

1. pivovarnícka škola
2. varenie piva
3. predaj piva a výrobkov z piva

Všetky tri časti by fungovali súčasne a v prípade, že by sa jednej nedarilo, kompenzovalo by

sa to zvyšnými dvomi časťami. V rámci prezentácie predstavili mladí podnikatelia svoj zámer našim žiakom, pričom prezentácia bola obohatená vtipnými poznámkami študentov o všetkom ostatnom, čo súviselo so zámerom a jeho prezentáciou.

Po prezentácii nám v rámci ukážky fotografií porozprávali veľa zaujímavých vecí o fínskych školách, rodinách, kde trávili voľný čas a fínskej prírode. Študenti sa zúčastnili vyučovania vo fínskom gymnáziu, kde napríklad žiaci učiteľom tykajú a napriek tomu učitelia nemajú problémy s disciplínou. Každý žiak má svoj notebook a grafickú kalkulačku, ktorú používa na vyučovaní. Žiadnemu zo žiakov nenapadlo počas hodiny navštíviť sociálne siete, ale plne sa venoval vyučovaniu.

Ďalšia zaujímavosť, s ktorou sa študenti stretli, je znalosť anglického jazyka na veľmi dobrej úrovni vo fínskych rodinách od malých detí až po starých ľudí.

Rozsah celej prednášky bol veľký a toto je len malá časť toho, čo sme sa dozvedeli. Videli sme, že mladí podnikatelia majú možnosť v rámci projektov z podnikania navštíviť mnohé krajiny, spoznať nových ľudí a nové kultúry a v konečnom dôsledku zlepšiť svoju angličtinu, ktorá je tu spojovacím jazykom pre všetky štáty.

Ing. Borovská Adriana

NÁVŠTEVA DIVADLA V NITRE

Rozprávku o neposlušnom Ferdovi Mravcovi pozná skoro každý. Naši prváci, druháci a tretiaci navštívili Divadlo Andreja Bagara v Nitre, ktoré uviedlo rozprávku o lúčnych chrobáčikoch, o odvážnom mravcovi, ktorý opustil mravenisko a vybral sa v ústrety nebezpečenstvám sveta. Zažil prvú lásku, ale aj prvé veľké sklamanie. Musel prekonať nebezpečenstvá, ktoré naňho číhali na

celkom obyčajnej lúke. Okrem Ferda Mravca sme videli aj iné postavičky – smiešneho Truhlíka, stále namosúreného slimáka, ale aj krásnu a zároveň krutú lienku. Dobrodružstvá Ferda Mravca sa nám veľmi páčili. Výborní herci a krásna scéna zanechali v nás nezabudnuteľné zážitky.

Lubica Karliková

TO BOL BZUKOT...

Deň detí sa tento rok niesol v duchu najpracovitejšieho tvora – včely.

Aj na ihrisku v Krajnomo sa v sobotu 3. 6. 2017 od 9,00 hodiny zhromaždilo včelstvo, ktoré pozostávalo zo zamestnancov školy, žiakov, bývalých žiakov, rodičov a priateľov školy.

Všetci v žlto-čiernych prúžkovaných úboroch s tykadlami na hlavách prišli, aby spríjemnili deťom ich sviatok a vytvorili krásny nezabudnuteľný zážitok.

Včeličkám prialo aj počasie. Slniečko svietilo a cesta za poznaním mohla začať.

Pre deti bola pripravená cesta lesom, kde mohli absolvovať rôzne disciplíny a naučiť sa niečo o živote včiel. Pripravený bol aj včelár so svojím úlom, kde mali deti možnosť získať čo najviac vedomostí. Po ukončení cesty lesom bol pripravený stabilný program – hry, jazda na koňoch, futbal, súťaže, trampolína a maľovanie na tvár

Oživením bola ukážka prác ZZ – práca hasičov, polície a záchranárov, práca psovoda.

Nad hlavami lietal veľký čmeliak, ktorý záujemcov aj previezol.

Pre všetkých bolo pripravené občerstvenie, príjemná hudba a pre mládež vo večerných hodinách diskotéka.

Deň bol krásny, slnečný, ubzučaný. Zasa sa potvrdilo, že deti potrebujú nie počítače, telefóny,

ale pozornosť svojich rodičov a zábavu, potom sú šťastné. V túto sobotu bolo veľa šťastných detí.

Touto cestou by sme chceli poďakovať všetkým, ktorí sa tak nezištne zúčastnili tejto akcie, prišli vo svojom voľne, aby urobili iným radosť. Ťažko všetkých menovať, ale vieme, kto to bol a patrí im veľké **ĎAKUJEME**.

Za podporu ďakujeme:

Obec Krajnó, Obec Hrachovište, Obec Podkylava, MAQS, Molitex, Movis, Setoop, Malko Polo, r. Batková, p. Mirka Macúchová, Ham Krajnó, Agropenzión Adam Podkylava, p. Lubomír Borovský, p. Soňa Haššanová, p. Zuzana Šusterová, Primabanka Myjava, Allianz Myjava.

Maronová Anna

ŠKOLÁCI NA CESTÁCH

Červený Kameň a jaskyňa Driny

Dňa 18. mája 2017 sa prváci, druháci a tretiaci nemuseli učiť. Školské tašky zostali doma a deti si na chrbátiku priniesli svoje batôžtky. Rodičia im do nich nabalili veľkú desiatu, trošku sladkostí a čajík. Vedeli, že ich deti idú spoznávať krásy nášho Slovenska. Ráno žiaci spolu s pani učiteľkami nastúpili do autobusu. Za pár okamihov sme docestovali do Jahodníka, odkiaľ nás čakal výstup do jaskyne Driny. V jaskyni nás sprevádzal sprievodca,

od ktorého sme sa dozvedeli zaujímavé informácie. Celú prehliadku nám nad hlavami poletovali netopiere. Deti boli unesené. Naše ďalšie kroky smerovali na hrad Červený Kameň. Tu sa žiaci dozvedeli o vzniku hradu, o jeho majiteľoch a o spôsobe ich života. Výlet sme si doplnili kúpou suvenírov a pokojnými chvíľami strávenými v parku na hrade. Deti cestovali domov spokojné a plné zážitkov.

V. Vydarená

OLYMPIÁDA V ANGLICKOM JAZYKU

„S každým jazykom, ktorým hovoríte, žijete nový život. Ak viete len jeden jazyk, žijete len raz.“

Anglický jazyk je všeobecne považovaný za najvýznamnejší jazyk v dnešnom svete. Naši žiaci sa ho usilovne učia, a preto sa radi zapájajú aj do súťaží s ním spojených. Jednou z najpopulárnejších je Olympiáda v anglickom jazyku.

S potešením môžeme konštatovať, že sa nám prihlásilo celkovo 23 žiakov. V kategórii mladších v 5., 6. a 7. ročníku súťažilo 13 žiakov, vo vyššej kategórii 8. a 9. ročníka 10 žiakov. Porovnali si

svoje schopnosti v písomnej časti zloženej z cvičení zameraných na gramatiku, slovnú zásobu a čítanie s porozumením a najlepší postúpili do ústnej časti, kde tvorili príbeh podľa obrázka. Svoje jazykové schopnosti a zručnosti si tak nielen preverili, ale aj zdokonalili, získali skúsenosti, ktoré budú pre nich užitočné na strednej škole. V neposlednom rade je ale podstatné, že najmä v dospelosti tieto vedomosti využijú.

Prví traja v každej kategórii získali aj hodnotné ceny. Aj žiaci nižších ročníkov ukázali kvalitu a potvrdili, že anglický jazyk je dnes všade okolo nás a už mladší

žiaci najmä vďaka počítačom a hudbe prichádzajú do kontaktu s týmto celosvetovo dôležitým jazykom.

Konečné poradie Olympiády v anglickom jazyku v školskom roku 2016/2017 je nasledovné:

Kategória 1A:

1. Dominik Vydarený – 7. ročník

2. Svetlana Oružinská

– 5. ročník

3. Michal Batka

– 6. ročník

Kategória 1B:

1. Alexandra Vargová

– 9. ročník

2. Marek Konečný

– 8. ročník

3. Daniela Figurová

– 8. ročník

OLYMPIÁDA V NEMECKOM JAZYKU

„Kľko rečí vieš, toľkokrát si človekom.“

V dnešnej dobe je veľmi dôležitý v medzinárodnom styku anglický jazyk. Aj u nás v škole sa tento jazyk stal prvým jazykom pre všetkých žiakov. V našom okolí je ale potrebný aj nemecký jazyk, nielen preto, že nemecky hovoriace krajiny sú nedaľeko, ale i veľa nemeckých spoločností sa nachádza v našom regióne.

Preto nás teší, že hoci prvým cudzím jazykom pre našich žiakov je anglický jazyk, našlo sa 8 záujemcov o účasť na Olympiáde v nemeckom jazyku. Porovnali si svoje schopnosti v písomnej časti a 4 najlepší postúpili do ústnej časti, kde rozprávali na konverzačnú tému a opisovali obrázok. Svoje jazykové schopnosti a zručnosti si tak nielen preverili, ale aj zdokonalili, získali skúsenosti, ktoré budú pre nich užitočné na strednej škole aj v dospeláckom živote, kde budú s veľkou pravdepodobnosťou nemecký jazyk používať.

Najúspešnejší súťažiaci, ktorí sa umiestnili na medailových pozíciách, získali aj hodnotné ceny. Najmä deviataci ukázali, že sa už tento jazyk učia dlhšie, ostatní sa určite pripravujú a zabojujú o víťazstvo v budúcom ročníku. Konečné poradie Olympiády v nemeckom jazyku v školskom roku 2016/2017 je nasledovné:

1. Mária Medňanská

– 9. ročník

2. Michaela Naďová

– 9. ročník

3. Alexandra Vargová

– 9. ročník

PREZENTIÁDA

Prezentiáda je súťaž v prezentačných schopnostiach pre dvoj až trojčlenné tímy, určená stredoškólakom a starším žiakom základných škôl z Českej republiky a Slovenska. U mladých ľudí podporuje

súťaživosť, kreativitu a pomáha im zdokonaľiť ich komunikačné schopnosti.

V piatok 21. 4. 2017 sa náš tím DVE v zložení Beáta Boskovičová (8. ročník) a Adriána

Boskovičová (9) zúčastnil krajského kola tejto súťaže v Žiline. Úlohou tímu bolo vypracovať prezentáciu na tému „Najdôležitejšia vec na svete“. Odborná porota hodnotila grafickú a obsahovú stránku

prezentácie, spoluprácu tímu, prezentačné schopnosti a schopnosť obhájiť svoj názor. Napriek tomu, že náš tím Dve obsadil tretie miesto a nepostúpil do finále, zanechal dobrý dojem. Z môjho pohľadu úroveň všetkých zúčastnených základných škôl predstihla úroveň zúčastnených stredoškôľakov a rozdiely medzi základnými školami boli minimálne. Aj keď naše dievčatá tesne po súťaži cítili určité isté sklamanie, verím, že získali veľa nových skúseností, zdokonalili sa v prezentovaní, tvorbe prezentácií, v obhajobe svojho názoru a hlavne zistili, že ako sestry tvoria skvelý tím.

Mgr. Libuša Horváthová

ŠKOLA V PRÍRODE V POHRONSKEJ POLHORE

Naše najmenšie deti z primárneho vzdelávania sa 12. júna 2017 vybrali do Banskobystrického kraja, kde v malebnej dedinke Pohronská Polhora strávili celý týždeň.

Prvý deň:

Cesta bola dlhá a nekonečná. Po malých prestávkach sme konečne docestovali na miesto pobytu. V penzióne Chata Zbojská, v ktorom sme boli ubytovaní, nás čakali naši animátori, Kristínka, Andrej a Kamila. Spolu s nimi sa začal náš pobyt. Okolie sa zrazu premenilo na pirátsku loď. Deti sa rozdelili do troch pirátskych skupín a spoločne so svojimi kapitánmi plnili rôzne úlohy. Večer boli pasovaní za pirátov a zhotovili si svoju vlastnú vlajku. Naše hry sme museli ukončiť, pretože sa spustil silný dážď. Piráti doplávali a uložili sa na spánok. Po dlhej a náročnej ceste každému dobre padol oddych.

Druhý deň:

Prebudili sme sa do slnečného rána. Čakal nás deň veľkého výletu. Vybrali sme sa do Čierneho Balogu, v ktorom sme navštívili Čiernohorskú železničku. Pani sprievodkyňa nám porozprávala o minulosti lesnej železničky, dokonca nám ukázala parné lokomotívy. Do histórie sa zapísal úsek zrekonštruovanej trate z Čierneho Balogu do Vydrovskej doliny, ako aj 12km upravená trať na úseku z Čierneho Balogu do Hronca a Chvatimechu. Najnovší zrekonštruovaný úsek železničnej trate s obnovenou prevádzkou historických vláčikov vedie z Čierneho Balogu do miestnej časti Dobroč. Všetky tieto trate sme absolvovali. Vozili sme sa vláčikom a vychutnávali si čaro krásnej

prírody. Výlet a zaujímavá jazda vo vláčiku sa skončila a nás opäť čakali animátori, ktorí s pani učiteľkami pripravili pekné pirátske odpoľudnie plné hier a súťaží.

Tretí deň:

Opäť krásne ráno. Vyzeralo to, akoby sme mali počasie na objednávku. Po raňajkách a krátkej rannej rozcvičke sme sa vybrali do Bystrianskej jaskyne. Táto jaskyňa je najvýznamnejšou jaskyňou Horehronského podolia. Známa je pozoruhodnými skalnými tvarmi, ako aj priaznivými podmienkami na speleoterapeutickú liečbu. Deťom sa veľmi páčila. Objavili sme v nej veľa zaujímavých tvarov, dokonca sme videli aj netopiere. Po skončení prehliadky sa všetky deti tešili na dlhoočakávané nákupy. Trhovisko pred jaskyňou sa zaplnilo malými kupujúcimi. Peňaženky sa otvárali a zatvárali dovtedy, kým nezívali prázdnotou. Spokojní sme odchádzali do penziónu, kde sme opäť strávili pekné odpoľudnie i večer.

Štvrtý deň:

Po rannej rozcvičke sme sa rozdelili do učební a znova sme si pripomenuli, že treba myslieť aj na školu. Každá trieda si preopakovala učivo, pripravila program na večerné posedenie a mohlo sa začať

súťaženie, vyhodnocovanie pirátskych skupín a jednotlivcov. Večer sme sa stretli na večernom programe, kde sa jednotlivé izby predviedli, čo si nacvičili, a čím nás pobavia. Najskvelejší boli chlapci štvrtáci, Marek Ďuriš, Miško Matejovič a Janko Kovár. Zaspievali pieseň z vlastnej tvorby a všetci sme neverili vlastným ušiam. Úžasný výkon! Za nimi na druhom mieste skončili zabávači z 3. triedy, ktorí zaspievali pieseň zo seriálu Horná-Dolná. Pri hodnotení sme nezabudli ani na poriadok v izbách, ktorý každý deň sledovali pani učiteľky. Najčistejšiu izbu mali naše druháčky, a to Dianka, Barborka, Natálka Kovárová a Simonka. Zábava sa končila diskotékou, kde sa naše deti zabavili s animátormi.

Piaty deň:

Týždeň ubehol a nám bolo smutno, že ideme domov. Aj slniečko sa schovalo, zamračilo sa a na cestu do rytmu nám vyklopkával dážď. Spreádzal nás celou cestou. My sme si odnášali domov nielen

kufre plné vecí, ale všetci sme boli bohatší o krásne zážitky, ktoré sme prežili ďaleko od domova. V závere chcem poďakovať mnohým ľuďom za pomoc. Bez nich by sa táto škola v prírode nemohla uskutočniť.

Velká vdaka patří:

Lekárke MUDr. Jarke Náhlíkovej za starostlivosť o našich malých pacientov.

Vodičovi Jankovi Kolárikovi ml. za skvelú jazdu a bezpečné docestovanie domov.

Pánovi Michalovi Moravcovi za neopakovateľné ranné rozcvičky.

Kolegyniam Mgr. Danke Pagáčovej a Lenke Knapovej za starostlivosť o deti a spoluorganizovanie všetkých podujatí.

Všetkým rodičom, ktorí nám priniesli sladkosti a nápoje na pobyt tiež veľmi pekne ďakujeme.

PaedDr. Lubica Karliková

OBCAMI POD JAVORINOU

Zobudili sme sa do peknej marcovej soboty. Krajnianska strela, ako deti volajú obecný autobus, nás za pol hodiny dovezol do Cetuny, kde sa pri pamätníku SNP začalo naše putovanie dedinami pod Velkou Javorinou. Nevieť o nikom, kto by túto cestu podnikol. Možno i preto sa nás zišlo až 33 zvedavých turistov. Na mape sa trasa Cetuna, Lubina, Hrušové, Višňové, Hrachovište zdá strašne dlhá. No v skutočnosti je to iba 19 kilometrov nie veľmi náročným terénom s dvomi malými a krátkymi prevýšeniami.

Začali sme krátkym stúpaním a už kúsok nad Cetunou sme sa mohli kochať peknými výhľadmi na Velkú Javorinu s vysielacom, Jelenec s bývalou vojenskou hláskou, a juhovýchodným smerom vzdialenými chrbátmi Považského Inovca. Ešte kúsok do kopca, okolo obývanej samoty, mnohými schodami a ocitli sme sa na malom lesnom námestí – na ROHu. Tu je pietne miesto, socha a pamätník obetiam SNP obkolesený ihličnatými stromami. Tiché a upravené prostredie na kopci vprostred lesa vyvoláva v človeku úctu a pokoru. Je vidieť, že ľudia nezabúdajú a starajú sa o poriadok, čistotu a úpravu. V dnešnom svete

úctihodné. Trošku sme sa občerstvili, pohovárali a pokračovali sme ďalej. V lese je akoby jeseň, príroda ešte neprebudená, bez zelene, prevláda hnedé jesenné listie a suchá tráva. No slniečko a vôňa je už jarná. Na chodníku nás čaká niekoľko prírodných prekážok zo stromov a haluzí. Vidno, že zima skončila len prednedávnom. Zostupom po lese a lúkach sme sa dostali až k obci Lubina. Odtiaľ nás čakal najhorší úsek cesty. Kráčali sme cez celú obec až do Hrušového po chodníkoch a asfaltovej ceste. V centre obce sme našli pamätník, lavičky a detské ihrisko, tak sme to hneď využili na obedovú prestávku. Tu som nafotil aj hodiny na veži, ktoré sú zvláštne tým, že majú 24-hodinový ciferník. To znamená, že malá ručička obehne celý ciferník len raz za 24 hodín a nie dvakrát, ako ostatné hodiny. Pred nami bolo ešte jedno malé pozvoľné stúpanie. Nad Hrušovým sme si všimli, ako veľmi sme sa za krátky čas vzdialili od Javoriny. Boli sme zvedaví na prechod do Višňového. Chodník viedol iba lesom a bol nenáročný na stúpanie i klesanie, trval približne 1,5 hodiny. Po ceste sme vykonali jeden malý operačný zákrok, najmladšej turistke sme liečili otlak na päte. Pri príchode do Višňového sme sa pokochali Čachtickým hradom a zadnou cestou sme sa presunuli do Hrachovišta, kde sa naša pešia časť vychádzky skončila. Do Krajného sme sa dostali autobusovým spojmom a spokojní sme sa o pol tretej rozišli tráviť sobotné popoludnie. Celú trasu sme zdolali za 5 a pol hodiny a ešte sme mali dosť sobotného času na

kamarátov doma. Cetunskú turistiku sme zvládli všetci bez problémov, bez únavy a hravo. Je nenáročná, ale kraj je dostatočne zaujímavý pre malých i veľkých. Prevažná časť vedie po lese a lúkach. Odporúčam ju

pre rodiny s malými deťmi, či začínajúcich turistov, ktorí zisťujú, či ich to bude baviť a koľko vydržia. Aby sa niekto na začiatku hneď nezdevastoval a nezanevrel.

NEĎALEKO KRAJNÉHO

Pred dvomi týždňami nám búrkové počasie nedovolilo absolvovať turistický pochod na Javorinu, túto sobotu nám to však plne vynahrádilo. Predpovede sa naplnili a nás čakal slnečný teplý deň a 17 kilometrov rozzelenanou prírodou. Putovanie sme začali v Krajnom, po zadnej ceste okolo vodárne sme sa dostali na asfaltku do Žadovice. Predtým sme však zažili adrenalínový prechod cez potok po klzkých kameňoch Korytárky. Našťastie sme všetci bezpečne preskákali. Z cesty sme na kúsok po poli odbočili k Dubníku, kde sme sa zastavili pri pomníku pilota, ktorý tam havaroval so svojou stíhačkou ešte v roku 1990. Naša vychádzka ďalej pokračovala okolo potoka popod Luskovicu až k rozprávkovému domu vo Švancarovej Doline. Chvíľu sme sa tu pristavili, poobzerali sme si stavbu a pokračovali sme do Babulicovho Vrchu, kde nás čakala obedná prestávka a doplnenie tekutín. Za sebou sme mali už viac ako polovicu trasy, no cítili sme sa výborne. Asi to bolo dobrou náladou a slnečným dňom. Celé doobedie sme obdivovali zalesnené kopce a slnkom zaliate lúky a pastviny Myjavskej pahorkatiny. Poobede sa nám naskytl výhľad na Veľkú Javorinu, Jelenec, Hrachovištské kopce a v diaľke súvislý pás Považského Inovca. Bolo vidieť, že peších turistov v našich končinách veľa niet a nemá sa ani veľmi kto starať o potoky a lúky. Všetko bolo zarastené vysokou trávou, polámané konáre viseli z neuporiadaných stromov, chodníky a cestičky boli nevyšliapané. Dokonca sme nevideli ani dobytok a ovce,

ktoré by pastviny spásali. Po obednom odpočinku poza miestnu časť Párovce sme sa po poli presunuli do Uhelníčiek, odkiaľ sme mali pekný výhľad na dolinu pod nami, Zadné Hony a osadu U Tížikov. Lesnými cestami a chodníkmi sme sa prepravili až do doliny ďalšieho potoka Rudník a k osade U Medveďov. Tu sme našli zlomený suchý strom, ktorý mal ľudskú podobu. Mal oči aj ústa a predĺženú tvár. Samko našiel drevokaznú hubu a rozhodol sa ju zobrať domov ako suvenír. Bola však obrovská a ťažká. Väčšia ako ruscak. Nevie, ako by sa mu to podarilo, ale našťastie našiel ešte jednu malú, tak tú už má doma. Povedľa potoka malebnými zakvitnutými lúkami sme po čase dorazili až k Treskovcu, ktorý je známy motorkárskymi dráhami. Tými sme sa dostali až na letisko nad Podielnickým družstvom Krajné. Odtiaľ to bolo už len na skok dole brehom na autobusovú stanicu Krajné. Presvedčili sme sa, že za peknou turistikou netreba ani cestovať. Peknú prírodnú scenériu máme aj okolo seba, len sa za ňou treba vybrať, prekonať lenivosť, vydať trochu energie a mať otvorené oči. Nabudúce sa spolu stretne na štvordňovom pobyte vo Vysokých Tatrách. Tešíme sa.

OZNÁMENIE

Oznamujeme nájomcom hrobových miest na pohrebisku v Krajnom, že v priebehu najbližších mesiacov sa budú značiť hrobové miesta podľa § 5 odst. A bodu 22 prevádzkového poriadku pohrebiska na území obce Krajné schválený VZN č. 1/2017 dňa 15.06.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.07.2017.

Hrobové miesta budú označené názvom pohrebiska, číslom hrobového miesta a sektorom na zadnej strane príslušenstva hrobu.

Žiadame preto nájomcov hrobových miest, aby označenie neodstraňovali z príslušenstva hrobu, ani inak nepoškodzovali, nakoľko toto označenie zlepšuje orientáciu, určovanie a hľadanie hrobových miest na pohrebisku v Krajnom.

Bc. Miroslava Matejovičová
za prevádzkovateľa pohrebiska

POZÝVAME VÁS NA HRAVÉ LETO V KRAJNOM 2017, KTORÉ SA USKUTOČNÍ 18. A 19. AUGUSTA 2017 NA FUTBALOVOM IHRISKU V KRAJNOM

- Letné kino – rozprávka, film • Kúzelník Ivan + balónová show • Zábavné atrakcie •
• Divadelné a hudobné vystúpenia • Obecný futbalový zápas •

POĎAKOVANIE

Ďakujeme všetkým darcom, ktorí boli darovať krv pri operácii našej dcéry.

rodina Kubrická

JUBILANTI ZO SZPB KRAJNÉ

Gratulujeme k významným životným jubileám našim členom:

1. p. Vilme Halašovej k 85 rokom
2. p. Anne Ďurišovej k 89 rokom
3. p. Vlaste Janekovej k 73 rokom
4. p. Štefanovi Janekovi k 77 rokom

5. p. Jánovi Marekovi k 76 rokom
6. p. Jánovi Zmekovi k 76 rokom
7. p. Zuzane Zmekovej k 71 rokom

Prajeme do ďalších rokov života hlavne pevné zdravie a lásku od svojich najbližších.
za ZO SZPB Krajné, taj. Vlasta Kodajová

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

VÍTAME NOVORODENIATKA

Daniela Malá
Patrik Matula
Grace Myjavská
Stela Šimková

ROZLÚČILI SME SA

Anna Konečníková
Anna Škodáčková
Pavel Halaš

UZÁVIERKA NOVÍN

Oznamujeme občanom, že uzávierka novín pre Krajnianske noviny č. 3/2017 bude 31. augusta 2017, to znamená, že príspevky do Krajnianských novín č. 3/2017 odovzdajte na Obecnom úrade v Krajnom do uvedeného termínu.

VYDÁVA OBECNÝ ÚRAD KRAJNÉ

Náklad 600 ks, štvrťročne, Tlač Kníhtlač Gerthofer, Zohor

Redakčná rada:

J. Hudecová – šéfredaktorka, RNDr. L. Gergel – technický redaktor,
Mgr. D. Marková, Bc. M. Matejovičová, A. Batková, Ing. Peter Kaminský

Registrácia: MK SR, EV 448/08

ISSN 1339-1097